

عنوان مقاله:

تاملی در روش تربیتی عبادت در تربیت دینی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی روانشناسی علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حسین حسینی مقدم - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید باهنر بیرجند

خلاصه مقاله:

تربیت عبارت است از فراهم کردن زمینه مناسب برای پرورش یافتن استعداد های جسمانی و روانی انسان مورد تربیت، و هدایت آنها در جهت مطلوب و جلوگیری از وقوع انحرافات و ناهنجاریها. در این میان تربیت دینی، تربیتی است بر اساس معیارها و مفاهیم دینی. در نظام تربیتی منبعث از آموزه های دینی، تربیت و آموزش مفاهیم دینی بهنوجوانان و جوانان از جایگاه والایی برخوردار است، و برای آن روشهای زیادی ذکر شده است. روش عبادت از بارزترین خصوصیات روش اسلامی است. عبادت مکتب عالی تربیت است، اندیشه انسان را بیدار و فکر او را متوجه بی نهایتی سازد. در راستای آنچه گفته شد پژوهش حاضر با هدف نگاهی بر تربیت دینی و اسلامی و روش تربیتی عبادتنگارش شد. این مقاله از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، بصورت تحقیق کتابخانه ای می باشد. نتیجه ای که در پایان این پژوهش گرفتیم این بود که طبق گفته شهید مطهری در باب عبادت و نیایش، اگر انسان علاقه مند به تربیت خودش و فرزندانش به تربیت اسلامی است، و یا میخواهد افرادی را تربیت کند، واقعا باید به مسئله نیایش دعا و عبادت اهمیت بدهد.

کلمات کلیدی:

تربیت، تربیت دینی، عبادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/557913>

